

Sygn. akt II CSK 522/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku "S. [...]" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. (Federacja Rosyjska)

przy uczestnictwie "S. [X]" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

o uznanie orzeczenia sądu zagranicznego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 lutego 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania

od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACz [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wtedy może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Uczestnik wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które sformułował w formie pytań, czy orzeczenie sądów państw obcych wydane w sprawach cywilnych powinno zostać uznane na podstawie art. 1145 k.p.c., gdy mimo prawidłowego doręczenia pisma wszczynającego postępowanie stronie przeciwnej, strona nie podjęła obrony ze względu na nieprawidłowe i wprowadzające w błąd tłumaczenie przysięgłe tego pisma? oraz czy w przypadku błędnego tłumaczenia przysięgłego pisma wszczynającego postępowanie w państwie obcym można mówić, że strona została pozbawiona możliwości obrony swych praw?

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Skarżący powinien to zagadnienie sformułować oraz przedstawić argumentację jurystyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie powstało. Zagadnienie to powinno być „istotne” z uwagi na wagę przedstawionego

przez skarżącego problemu interpretacyjnego dla systemu prawa. Skoro jednak skarga kasacyjna wnoszona jest w konkretnej sprawie, to zarówno charakter zgłoszonego w niej roszczenia, jak i ustalony przez sądy *meriti* stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy byłby związany przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.), musi pozostawać w związku z przedstawionym przez skarżącego zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie.

Z ustaleń przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia wynika, że uczestnikowi doręczone zostały odpisy pism procesowych, które wnioskodawca złożył przed sądem w M., a uczestnik przyznał, że został zawiadomiony o rozprawie wyznaczonej przed tym sądem. Uczestnik nie twierdził i nie wykazywał, żeby doręczone mu tłumaczenia dokumentów były sprzeczne z ich oryginałami i tego rodzaju okoliczności nie zostały objęte ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę rozstrzygnięcia. Także w skardze kasacyjnej uczestnik nie objaśnił, dlaczego nazwę sądu państwowego działającego w M., w której oficjalnie używane jest słowo „arbitrażowy” uznał za błędnie przetłumaczoną na język polski. Sądy, które w poszczególnych państwach wykonują zadania z zakresu wymiaru sprawiedliwości są zorganizowane w różny sposób, co jest konsekwencją kształtowania się ich struktury w pewnym procesie historycznym, w różnych warunkach społeczno-politycznych. Nie sposób wnioskować o zadaniach realizowanych przez poszczególne sądy, i to nie tylko w obcych państwach, ale i w Polsce, na podstawie samej tylko ich nazwy. To, że uczestnik nie rozeznał statusu sądu używającego nazwy „Sąd Arbitrażowy w M.” i zaniechał obrony przed tym sądem w postępowaniu, o którego wszczęciu i prowadzeniu został prawidłowo zawiadomiony nie oznacza, że nazwa tego sądu została błędnie przetłumaczona na język polski.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

jw

I.n